Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА



UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 61 | JERSEY CITY and NEW YORK, | FRIDAY, MARCH 29, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | П'ЯТНИЦЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1996 р. | Ч. 61. РІК CIII

СХВАЛЕНО ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ НА 1996 РІК

Київ (Р. Р.). — Тут у суботу, 23-го березня, Верховна Рада України прийняла закон про державний бюджет України на 1996 рік. Із 354 присутніх на сесії депутатів за схвалення бюджету проголосували 266, проти — 22. Затверджено валовий внутрішній продукт у розмірі 7 квадрильйонів 422 трильйони карбованців. Дохід становить 2 квдрл. 390 трлн.864 блн.700 млн. крб. Видатки — 2 квдрл. 852 трлн.610 блн. 100 млн. крб. Затверджено граничний розмір дефіциту бюджету 461 трлн. 745 блн.400 млн. крб., що становить 6.2 відс.

Закон про державний бюджет депутати розглядали 22–23-го березня. Деякі статті схвалено без жодних ускладнень інші викликали довгі дискусії. При постатейному розгляді все ж вдалося ухвалити понад 20 дискусійних статтей документу. Парляментаристи знали, що коли бюджет не схвалять і цього разу, то Україна втратить право на допомогу від світової громадськости на загальну суму 910 млн дол.

Прем'єр-міністер України Євген Марчук, беручи слово кілька разів, роз'яснював ті чи інші спірні питання. Наприклад, стаття 20 передбачала, що обласні власті самі визначаються щодо оплати праці в органах місцевих рад. Тепер до цієї статті внесено зміни, якими місцеві ради позбавлені права самостійно визначати ці питання. Це аргументовано тим, що практика показала порушення. Наприклад, у Вінницькій області адміністративних працівників ор-

(Закінчення на стор. 3)

В ПАРЛЯМЕНТІ УКРАЇНИ ПОШИРЕНО АЛЬТЕРНАТИВНИЙ ПРОЄКТ КОНСТИТУЦІЇ

Київ (Р. Р.). — В понеділок, 25-го березня, у Верховній Раді України серед депутатів поширено проєкт конституції під назвою „Основний Закон Української Радянської Соціялістичної Республіки", підготовлений представниками лівих сил.

У проєкті є всім знайомі з недавнього минулого „істини", що УССР є „народною соціялістичною державою робітників, селян, трудової інтелігенції" і в цій державі „вся влада належить народові". Вищим органом виконавчої влади визначено Раду Міністрів УССР. Офіційними мовами мають бути українська і російська. Державний герб — серп і молот, прапор — червоно-блакитний і п'ятикутна зірка над щитом.

Водночас керівники КПУ оголосили, що вже зібрано понад 3,000 підписів за проведення попереджувального референдуму з питання відновлення совєтської влади. Перший секретар ЦК КПУ Петро Симоненко на пресовій конференції 22-го березня сказав, що КПУ „готова підтримати ініціятиву за проведення референдуму з питання довір'я Президентові", але під умовою, що ініціятива походитиме від народу.

Його однофамілець Іван Симоненко, який очолює депутатську групу „Союз", звернувся з листом до першого заступника голови Верховної Ради Олександра Ткаченка з пропозицією внести до порядку дня праці сесії питання про юридичну силу для України результатів референдуму СССР з 17-го березня 1991 року щодо збереження СССР. І. Симоненко пропонує розглянути це питання на Президії ВР. Група „Союз" надіслала також проєкт постанови, у якій пропонується підтвердити для України юридичну силу референдуму щодо збереження СССР.

Голова Верховної Ради попереднього скликання Іван Плющ, група „Центр", коментуючи появу комуністичного проєкту конституції зазначив: „Два тижні у Верховній Раді не могли розмножити проєкт, схвалений Конституційною комісією, у якому 120 статтей. В проєкті, внесеному комуністами, статтей у півтора раза більше, але розмножено його миттєво і вручено офіційно кожному". Далі І. Плющ запитує: „Проєкт комуністів — це альтернатива чи несприйняття того, що відбувається? Я сам відповідаю: „Це політичні вихорі".

Депутат Лесь Танюк, фракція Руху, сказав що „це дипломатична спроба недипломатичного ҐКЧП (Государственный комітет чрезвичайних происшествій)". Л. Танюк вбачає фарс у цих діях комуністів.

Від групи „Державність" свій погляд висловив Богдан Горинь. На його думку, подання на розгляд Верховної Ради альтернативного проєкту конституції совєтського зразка є „черговою провокацією лівих сил". Б. Горинь зазначив, що провокація здійснюється послідовно і спрямована на відвоювання втрачених позицій. Комуністи намагаються відродити СССР, який є для них „ностальгічною і водночас актуальною потребою", тому, на думку Б. Гориня, не можна не враховувати того, що відбувається в Ро-

(Закінчення на стор. 3)

Можливий ще один кандидат

Вашінґтон. — Політичні спостерігачі припускають, що шанси президента Билла Клінтона значно зменшаться, якщо у президентській виборчій кампанії візьме участь кандидат від партії „зелених" Ралф Нейдер. А він в інтерв'ю для телемереж-і Ен-Бі-Сі вже запевнив, що висуне свою кандидатуру.

Річ у тому, що цим своїм кроком Р. Нейдер відтягне від Б. Клінтона багато виборців, які завжди підтримують кандидатів від Демократичної партії. Тобто, якщо б не рішення Р. Нейдера, то „зелені" у наступних виборах голосували б за Б. Клінтона.

Р. Нейдер відомий тим, що багато років захищає інтереси американських споживачів від фірм та компаній, які продукують неякісні товари і занечищують довкілля.

Як відомо, передвибори в Каліфорнії мають винняткове значення. Можна навіть ствердити, що хто не переможе в цьому стейті, той не переможе у листопаді. Тепер Б. Клінтон випереджує Б. Дола, але ситуація може докорінним чином змінитися, якщо Р. Нейждор перетягне на свою сторону якусь кількість прихильників Демократичної партії.

Европа заборонила ввезення англійської воловини

Лондон. — Реагуючи на швидко зростаючий переполох, що ця смертельна хвороба знайшла дорогу до ланцюга людського харчування, у середу, 27-го березня, Европейський союз наклав заборону на ввезення англійської воловини та інших товарів, почавши від ліків до косметики і цукорків, які мають складники із побічних продуктів воловини.

Хоча ніхто не має доказів, що хвороба „божевілля корів" продісталася до людських харчів, то країни Европи на рекомендацію ветеринарної комісії вирішили увести в життя цю заборону. Ця заборона йде в парі з фінансовою допомогою, але все ж таки це є великим ударом для 6.5 блн. дол. англійської волової індустрії. Паніка почалась тиждень тому, коли англійський секретар здоров'я Стівенн Доррелл у парляменті сказав, що дорадча наукова рада позвітувала, що невиличима хвороба у людей може бути саме від зараженої худоби. Уряд твердить, що одне з другим не має нічого спільного.

У ЗСА покупці не мають чим турбуватись, бо ще у 1980-их роках Америка перестала спроваджувати воловину з Англії.

Знову розпочалася боротьба за Національну Ґвардію України

Київ (Р. Р.). — Тут у понеділок, 25-го березня, на сесії Верховної Ради України вирішувалася доля Національної Ґвардії України.

Питання знову загострилося навколо того, кому НҐУ має підкоритися — Верховній Раді чи Президентові України. Спочатку ця елітарна військова формація охороняла Верховну Раду України і підкорялося їй, але в жовтні минулого року Президент України підпорядкував її голові держави. Тоді ж Президент Леонід Кучма вніс пропозицію, щоб Верховна Рада прийняла закон про НҐУ.

Черга на це питання у Верховній Раді прийшла щойно тепер. Керівник Юридичного управління Адміністрації Президента Іван Тимченко запропонував підкорити НҐУ Президентові, надавши йому право призначати командуючого Ґвардією. За словами Тимченка, „законодавче підкорення НҐУ Президентові дозволить йому, як головнокомандуючому, координувати діяльність Збройних Сил України".

Тимченкові заперечив голова Комісії з питань оборони і державної безпеки Володимир Мухін, який сказав, що президентський законопроєкт підготовлений в поспіху і не відповідає діючим законам, отже й не може бути схвалений. І більшість парляментаристів підтримали Мухіна, проголосувавши за те, щоб очолювана ним комісія підготувала інший законопроєкт. Через місяць Верховна Рада повернеться до цього питання і розгляне той новий проєкт закону про НҐУ. Президентський законопроєкт парляментарна більшість відкинула, навіть не розглянувши і не намагаючись внести корективи.

Европа підтримує Україну в питаннях безпеки

Київ (УНІАР). — Візита Президента Леоніда Кучми до Швайцарії виявила, що більшість европейських країн розуміють і підтримують становище України „з найактуальніших питань розбудови системи загальноевропейської безпеки, зокрема, поширення НАТО", сказав 26-го березня на пресконференції в Міністерстві Закордонних Справ начальник управління аналізи та плянування МЗС України Ігор Харченко.

Підтвердженням цього, за словами І. Харченко, стала та увага, яку викликала доповідь Леоніда Кучми, виголошена в Женевському міжнародному центрі конференцій.

Також під час зустрічей, розглядаючи питання нової системи европейської безпеки, швайцарська сторона запропонувала Україні партнерське співробітництво щодо створення механізму безпеки, який розглядатиметься на зустрічі країн ОБСЕ в Лізбоні у грудні цього року, сказав І. Харченко. Президент Швайцарії підкреслив, що для Швайцарії й України — держав, що не приєднанлися до жодного з політичних бльоків — це питання набуває особливого значення.

„Консенсус, що складається в трансатлантичному просторі европейських країн щодо забезпечення національної безпеки України, —зазначив І. Харченко, — можна вважати одним із найголовніших підсумків женевських зустрічей. Нинішній позабльоковий статус України у майбутньому ні в якому разі не може стати перепоною для того, щоб наша країна могла стати складовою майбутньої системи европейської безпеки".

В. Нагайчук став амбасадором України в Єгипті

Київ. — Указом Президента України новим амбасадором в Єгипті призначено Віктора Нагайчука, повідомила УНІАР 26-го березня.

В. Нагайчук народився 1946 року на Тернопільщині. Закінчив Київський Університет. Працював перекладачем в Єгипті, був редактором англомовного журналу у департаменті громадської інформації Секретаріяту ООН, керівником пресової служби Міністерства Закордонних Справ України, завідувачем відділу країн Близького і Середнього Сходу та Африки. Від квітня 1993 року працював тимчасовим повіреним в амбасаді України в Єгипті.

25-го березня В. Нагайчука прийняв Президент України Леонід Кучма. У ході розмови, яка торкалася широкого кола питань діяльности української амбасади в Єгипті, основну увагу приділено дальшому розвитку політичних відносин та економічного співробітництва між Україною та Єгиптом.

Вбивцю Ї. Рабіна засуджено на досмертне ув'язнення

Тель Авів, Ізраїль. — Тельавівський суд засудив екстреміста Іґаля Аміра, який під час віча 4-го листопада минулого року вбив прем'єр-міністра Ізраїля Іцака Рабіна, до досмертного ув'язнення. Крім того, суд додав йому ще шість років тюрми за поранення одного з охоронців прем'єра.

Після проголошення вироку І. Амір сказав: „Те, що я зробив, здійснено заради народу Ізраїля і збереження його святої землі. Без мого кроку країна зазнала б непоправних шкод через політику Рабіна. Мене Судили за правилами, але судді при цьому оминули фундаментальні питання нашої дійсности".

Адвокати підсудного також спробували перетворити цей суд у політичний процес. Вони стверджували, що І. Амір виконав „вищу місію з метою унеможливити передання арабам біблійних жидівських земель". Однак суддя Едмонд Леві рішуче відкинув ці спроби. Щоб уникнути досмертного ув'язнення, захисники І. Аміра висували версію, нібито він діяв у стані тимчасового розумового запаморочення, але спеціяльна медична експертиза ствердила, що вбивця діяв холоднокровно і при повному усвідомлені свого вчинку. Під час суду присутні переглянули зафільмовану аматором відеострічку, яка у деталях зафіксувала хвилини вбивства.

Продовжуються виступи Театру ім. Л. Курбаса

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Після успішних вистав Молодечого Театру ім. Л. Курбаса в театрі Колюмбійського університету, ця оригінальна театральна група зі Львова виступить в п'ятницю, 29-го березня, в Трентоні в залі Українського Культурного Центру, 477 Jeremiah Ave., о год. 7:30 вечора з постановкою „На полі крови" Лесі Українки та рецитаціями поезій Тараса Шевченка. Організаторами вистави є 19-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки і Український Культурний Центр.

В неділю, 31-го березня, американський Культурний Центр Бергдорфф в Мейплевуд, Н. Дж. спонзорує постановку Театру ім. Л. Курбаса п'єси „Забави для Фавста" за Ф. Достоєвським. Культурний центр міститься при 10 Durand Rd. Початок о год. 3-ій по полудні.

Зацікавлення американської публіки грою молодечої групи зі Львова є доказом, що такі театральні ансамблі можуть простелити шлях до чужинецького глядача навіть без його знання української мови.

В Україні

НОВА МЕЖА МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

КИЇВ. — Верховна Рада 25-го березня затвердила нову межу малозабезпечення. Із 4,800,000 її піднято до 6,810,000 карбованців. Комісія, яка займалася розрахунками, встановила, що межа малозабезпечення в січні була 8 млн. крб., однак Уряд зробив свої розрахунки і Верховна Рада прийняла компромісове рішення, що ґрунтується на розрахунках Уряду.

АНОНІМНІ 100,000 ДОЛ. ДОПОМОЖУТЬ МІСТУ

ХЕРСОН. — Американка українського походження, яка бажає утримати своє ім'я в таємниці, подарувала 100,000 дол. для вирішення екологічних проблем міста. Керівництво Херсону вирішило зужити ці гроші на ремонт каналізації, яка перебуває в дуже поганому стані.

ПРОДАЮТЬСЯ АКЦІЇ МАШИНОБУДІВНОГО ЗАВОДУ

ДОНЕЦЬКЕ. — Регіональний відділ Фонду Державного Майна оголосив некомерційний конкурс на продаж пакету акцій акціонерного товариства відкритого типу „Старокраматорський машинобудівний завод" за приватизаційні сертифікати. За умовами конкурсу покупець має до 1-го січня 1997 року вкласти інвестиції в сумі не менше 10 блн. крб., до 1-го січня 1998 року — 4 блн. крб. і до 1-го січня 1999 року — 5 блн. крб.

„ЛЬВІВСЬКИЙ МОТОЗАВОД" ТАКОЖ ПРОДАЄ АКЦІЇ

ЛЬВІВ. — Обласний відділ Фонду Державного Майна пропонує на продаж пакет акцій „Львівського мотозаводу". Всього продається 198,763 акції номіналом 25,000 крб. загальною вартістю 4 блн. крб. Заводові потрібні інвестиції не менше 30 блн. крб.

УКРАЇНСЬКІ СПОРТОВЦІ ЗДОБУВАЮТЬ ПЕРЕМОГИ

КИЇВ. — Українське телебачення повідомило, що в понеділок, 25-го березня, на світовому чемпіонаті українські гокеїсти показали чудову гру. У першому матчі збірна України перемогла мадярську з рахунком 4:1. В другій рунді українська дружина перемогла китайську з рахунком 7:2. Є добрі відомості також з чемпіонату Европи з вільної боротьби, що проходить у Будапешті. Одесит Віктор Єфтена здобув золоту нагороду, а киянин Заза Зазіров — бронзову. Під час фінального турніру в п'ятох категоріях 24-го березня в 52 кілограмовій категорії переміг український атлет Володимир Тогузов з рахунком 5:0. Його суперником був болгарин Іван Тзонов.

ДИФТЕРІЯ СТАЄ ЕПІДЕМІЄЮ

ДОНЕЦЬКЕ. — Тут за 1995 рік вдвічі збільшилося число хворих на дифтерію. На сьогоднішній день у місті зареєстровано 100 хворих, з них 23 дітей. Місцева телевізія повідомила, що громадяни, які ухиляються від щеплення проти дифтерії, змушені будуть платити кару від 9 до 50 млн. крб. на підставі закону України про запевнення санітарно-епідеміологічної безпеки населення. Закон ухвалено 24-го лютого 1994 року.

ГОЛОДІВКА ЛІКАРІВ І ВЧИТЕЛІВ

ЛУГАНЩИНА. — У Краснодоні, Луганської области, розпочали голодівку педагоги і лікарі. Вони також пікетують Міський Виконавчий Комітет, вимагаючи виплати платні за січень, лютий і березень. Біля входу до Міської Управи зібралося 250 пікетувальників з плякатами: „Наші діти хочуть їсти", „Нас довели до відчаю" тощо.

В АМЕРИЦІ

ШЕФ НЮЙОРКСЬКОЇ поліції Вілліям Бреттон, який здобув високий авторитет своїми успіхами у боротьбі зі злочинністю, повідомив про свою резиґнацію. Він плянує перейти на працю у бостонську корпорацію „Ферст секюріті сервісес". За два роки служби В. Бреттона в Ню Йорку кількість тяжких злочинів зменшилася на 27 відсотків, кількість вбивств — на 40 відсотків: з 1,927 в 1993 році до 1,181 в 1995 році. В Ню Йорку ходили вперті чутки, нібито між В. Бреттоном і посадником міста Рудольфом Джуліяні нема згоди. Однак сам Р. Джуліяні це заперечив, підкреслюючи, що діяльність В. Бреттона в Ню Йорку була „вийнятково успішною" і означає „новий етап в історії всього поліційного управління".

У СТЕЙТІ МОНТАНА агенти федеральних спецслужб заарештували 56-річного Ліроя Швайцера і 53-річного Дениела Пітерсона — лідерів антиурядової групи „фріменів". У найближчі дні відбудуться арешти інших членів групи. Прокуратор Шеррі Маттуччі повідомила, що заарештованих звинувачують у насильницьких діях з політичними цілями. Група "фріменів" заперечує законність існуючого Уряду і діючих законів. Проблемою є те, що члени групи добре озброєні й тому влада уникала безпосередніх сутичок з ними, вибравши тактику стеження за кожним "фріменом" зокрема.

У СВІТІ

ДИРЕКТОР ДЕПАРТАМЕНТУ інформації та преси міністерства закордонних справ Росії Ґриґорій Карасін назвав „антиросійським" звернення групи депутатів литовського парляменту до парляментів та урядів світу щодо кривавих злочинів російських військ у Чечні. Ґ. Карасін висловив невдоволення, що литовці, які першими вийшли зі складу совєтської імперії, тепер не приховують своєї солідарности з національно-визвольною боротьбою чеченського народу. Ґ. Карасін нарікав, що таку саму солідарність до чеченців раніше виявила Естонія. Згідно з інтерпретацією російського дипломата, стати на бік маленького народу, який бореться за волю і якого донищує російська військова потуга, є „антиросійським ідеологічним комплексом".

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Тайвану Лянь Чань, виступаючи у парляменті, закликав Китай відмовитися від політики погроз і запевнив, що острів „має досить сили, щоб дати відсіч будь-якій спробі військового авантюризму". Прем'єр ствердив, що мир відповідає інтересам обох сторін, але щоб він запанував в реґіоні, комуністичний Пекін повинен „відкинути стратегію потенційного застосування сили для розв'язання двосторонніх проблем". Офіційна влада Тайваню вважає острів „провінцією єдиної країни, яка опинилася в руках комуністичних узурпаторів".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Пересторога для України

Березень виявився багатим на сенсації на терені колишнього СССР. Не скінчився ще відгомін на рішення Державної думи Росії про поновлення договору про створення СССР з 1922 року та скасування Біловезької угоди про розпуск СССР і створення на його терені незалежних держав, як президент Білорусі Олександер Лукашенко проголосив, що незабаром буде підписано союзний договір між Росією і Білоруссю. Виступивши на громадському російському телебаченні, Лукашенко запевнив, що це буде союз, відкритий для приєднання інших держав, і хоч в ньому будуть наддержавні структури, але кожна з держав „матиме цілковиту незалежність і суверенітет".

Оскільки перший крок російських великодержавників не зміг добитися, щоб усі держави підняли червоні прапори й повернулися до СССР, то Лукашенко вирішив власним прикладом показати лідерам колишніх республік, як належить діяти. Та й представники „лівих" в Україні показали, що вони не ликом шиті. Добре розуміючи, що прийняття нової конституції зробить Україну дуже авторитетною державою, вони роблять все можливе для затягування конституційного процесу аж до президентських виборів у Росії. Якщо там президентом стане комуніст, а Україна не матиме своєї конституції, то Росія проголосить її своєю територією так само, як це вона робить у Чечні. Прихильників відновлення СССР є чимало не лише серед народу, але й у керівництві. Наприклад, у парляменті України ліві хочуть затвердити в новій конституції статтю 6 із колишньої совєтської конституції, де йдеться про „керівну ролю КПСС". Тоді КПСС—КПУ отримала б назад усі свої колишні будівлі та вимагала б повернення грошей, які сама ж комуністична верхівка протратила.

Крім того, комуністи заблькували прийняття у Верховній Раді України новий виборчий закон. До них приєдналися і деякі центристи із числа безпартійних, що входять до депутатських груп „Незалежні", „Єдність", „Міжреґіональна Депутатська Група" і „Центр". До цих груп входять найбільші маґнати України, які прийшли в парлямент для створення власного лобі. Вони дбають, перш за все, про свої корпоративні інтереси і не можуть приховати свою антипатію до демократів та прихильність до комуністів. Та й не дивно, адже вони вийшли із середовища колишньої КПУ. Тепер вони безпартійні, їм не потрібна партійна підлеглість, відповідальність, дисципліна. В органи влади вони прийшли іншим шляхом — за допомогою грошей. Ці люди найбільше зацікавлені у тому, щоб в Україні залишився закон про вибори білоруського зразка. Є такі люди і в оточенні Президента України.

Сьогодні вже не викликає сумніву, що приїзд в Україну комуністичної делеґації Державної думи Росії був невипадковим і що рішення російської Державної думи було прийнято за згодою українських комуністів. Цілком очевидно і те, що Росія не відмовилася від своїх намірів проковтнути Україну, а українські комуністи не відмовилися допомагати Росії.

Тому можна очікувати, що „війна" навколо проєкту нової конституції України не тільки не згасне, а й ще більше загостриться. Комуністи відмовляться приймати її в цілому, бо розгляд кожної окремої статті дасть їм змогу цілком зруйнувати підготовлений проєкт, затягнути конституційний процес до безконечности і залишити Україну в невизначеному стані.

Багато хто рішення Державної думи Росії розцінює виключно як пропагандивну передвиборчу акцію. Україна все ж намагається не втрачати пильности, хоча в неї є свої переваги, на відміну від Білорусі чи Росії. Адже Президент Леонід Кравчук підписував Біловезьку угоду не сам по собі. За його плечима було рішення українського парляменту і всенародного референдуму, в той час як керівників Росії і Білорусі ніхто не уповноважував на такі дії.

На сьогоднішній день ситуація така, що передвиборча гра російських комуністів повернулася на користь президента Росії Боріса Єльцина. В очах народу він є борцем з примарою комуністичного тоталітаризму з одного боку, а з другого — успішно просувається на шляху до обіцянки відновити союз мирним шляхом: на 2-ге квітня плянує підписання договору про створення союзу між Росією і Білоруссю, а на 5-те квітня — підписання двостороннього широкомаштабного договору про дружбу і співробітництво між Росією та Україною. Та хто б не став президентом Росії, він не відмовиться від ідеї затягти в російську павутину Україну, щоб випити з неї геть усю кров. І всі патріотичні сили в Україні це розуміють. Їм залишається лише зуміти уникнути потаємних пасток.

Михайло Шпонтак

РЕЗОЛЮЦІЯ ДУМИ СТАЄ БУМЕРАНҐОМ

Нестримний московський експансіонізм як остання загарбницька війна спаленої землі у свободолюбній Чечні, остаточно пробуджує й остерігає цивілізований світ. Поновне порушення міжнародних норм правопорядку в російській Думі 15 березня — прийняття 250 голосами проти 98 рішення про „скасування" Біловезьких угод з грудня 1991 р., які визнали СССР незаконним і недійсним та стали основою розвалу Совєтського Союзу, знайшли відповідну рішучу відсіч у столиці української держави та в інших незалежних державах — колишніх совєтських республіках і сателітах.

України не стосується

Президент Леонід Кучма на запитання кореспондента російської популярної телемережі „Время" 18-го березня відповів, що резолюція Думи з 15-го березня України абсолютно не стосується, бо незалежна суверенна українська держава постала не в Біловежі, а після всенародного референдуму 1-го грудня 1991 року, коли 92 відсотками голосів був затверджений Акт проголошення самостійної суверенної України з 24-го серпня 1991 року. Президент Кучма також підкреслив в інтерв'ю, що резолюція Думи — це підкинена бомба під самим парляментом РФ з її апологетами відновлення Союзу через СНД.

Державний секретар ЗСА Воррен Кристофер під час відвідання Києва (це треті з черги ділові відвідини України державним секретарем протягом останніх шістьох тижнів) на пресовій конференції в київській лічниці для дітей, потерпілих від чорнобильського вибуху, рішуче денонсував незаконну резолюцію Думи і знову підтримав незалежність української держави.

Стівен Ерланґер, кореспондент „Ню Йорк Таймсу", в своїй статті „Кристофер в Україні остерігає Росію" (20 березня 1996) пише, що Воррен Кристофер в найбільш гострому коментарі, який дотепер зробив американський високий урядовець, рішуче засудив „надзвичайно безвідповідальне" голосування комуністами й націоналістами (шовіністами) російського парляменту щодо скасування Біловезьких угод. „Ця незобов'язуюча резолюція була для нас так само тривожною, як і для України", наголосив державний секретар ЗСА. В. Кристофер підтримав, продовжує автор, Президента Л. Кучму, що історичний розвиток не можна повернути й Україна та інші новопосталі держави є незалежні і суверенні нації. Всякі однобічні спроби зміни статусу відновлених самостійних держав мусять бути відкинені світовою спільнотою. Американські урядові кола вважають, що голосування в Думі — це маловажний передвиборчий вибрик, однак пересторога В. Кристофера є правильна для виразного попередження, що всякі схеми щодо створення нового союзу колишніх совєтських республік з Росією, який не був би цілковито добровільним, були б відкинені. Голосування в Думі до певної міри було залякуванням і розсудливість вимагає, щоб наші погляди були відомі наперед. Вільна й незалежна Україна, яка щороку отримує 225 млн. дол. американської допомоги, порівняно з 100 млн. для Росії, є життєвим стратегічним інтересом ЗСА, ствердив один з високих урядовців з оточення державного секретаря ЗСА.

В. Кристофер, продовжує автор, підтримує двосторонні зв'язки України із західніми й европейськими інституціями, включно з „Партнерством для миру" — асоціяцією країн НАТО, які можуть стати членами НАТО в майбутньому. Президент Кучма подякував В. Кристоферові й сказав: „Я думаю, ви розумієте, що Україна потребує політичної стабільности як ніколи досі". Хоч голосування в Думі не має юридичної сили, однак воно не може бути нехтуване із соціяльних і політичних поглядів. Президент Кучма ствердив, що в результаті голосування в російському парляменті східньоевропейські країни „стануть більш активні щодо їхнього бажання приєднатися до НАТО".

Подібні думки були висловлені в популярному лондонському „Файненшел Таймс" з 20-го березня у статті М. Камінського і Й. Тзорнгилла „ЗСА денонсують голосування просовєтської Думи", з ілюстрацією В. Кристофера під час його енерґійного оскарження Думи в київському шпиталі для дітей, потерпілих від радіяції чорнобильського вибуху. Автори стверджують, що майже всі державні провідники нових незалежних держав засуджують російську Думу за „дискредитування процесу інтеґрації через СНД". Автори акцентують, що В. Кристофер осудив голосування в Думі як „крайньо невідповідальне" і обіцяв безперервну підтримку ЗСА для української незалежности.

Повертаючись до С. Ерланґера з „Ню Йорк Таймсу", продовження його репортажу уже з Праги (20-го березня) „Кристофер застерігає росіян від ізоляції", автор цитує державного секретаря, що „Росія не сміє попасти в ізоляцію. Їх інтеґрація як і центрально-східньої Европи залежить від вибору провідників і народу Росії. Інтеґрація залежатиме від дотримання міжнародних норм вдома і за кордоном". Офіційні особи з оточення В. Кристофера підкреслюють, що поширення НАТО наступить після прийнятого розкладу часу, що не є об'єктом вето Москви. Чеський міністер закордонних справ Зеленець ствердив, що Кристофер прибув до Праги під час важливого моменту, коли Росія шукає власних шляхів трактування поширення НАТО в більш відкритий спосіб. Чеський міністер вказав на недавню поїздку нового міністра закордонних справ Росії Є. Примакова в Україну і Польщу снувати власну схему „ґарантій безпеки без членства в НАТО".

Належне визнання

Передова „Файненшел Таймс" з 20-го березня „Обіцянки НАТО" підтримує поширення НАТО, але одночасно висловлює побоювання, що включення кількох країн в Північно-атлантичний оборонний союз може втягнути інші країни в сферу російських впливів. І тому передова обстоює і підкреслює потребу міцних зв'язків безпеки Заходу з такими державами як Україна і балтійські країни, які ще не скоро будуть включені в оборонну систему НАТО.

Своїм геополітичним розташуванням і можливим розвитком в потужну европейську державу та частково завдяки нерозважним крокам російських експансіоністів, Україна поступово отримує належне визнання і деяку підтримку як фактор стабільности і миру в центральносхідній Европі.

З МОГО ВІКНА
Іванна Савицька

Та невже?

А може це першоквітневий жарт? „Свобода" друкуватиметься більшим шрифтом! Але чому тільки деякий час? А що буде потім?

Знову доведеться чіпляти на ніс побільшаючі скла, бо таке оголошення („Свобода" з 19-го березня), що лікар потребує секретарки, не сміє пройти повз увагу не тільки молодої ґрадуантки, але й посивілої бабусі, бо ану ж!

У нас у Чикаґо чудотворець д-р Андрій Левицький відкриває очі невидющим, і вони з радістю привітають збільшений шрифт.

Як воно буде в майбутньому, побачимо, але приїзд до Америки „патріярха" української музики, достойного М. Колесси, якого спонзорує Український Музичний Інститут Америки, треба таки звеличати й підтримати — чи вістка великим, чи дуже маленьким шрифтом.

Наталія Кібець

Молодість

Молодосте промениста,
Яка чудова ти,
Твої почуття такі чисті,
Як з криниці джерельна вода.

Смілива ти й відважна,
Окрилена твоя душа,
Летить у всесвіт неозорний
Для здійснення незбагнених чуттів.

Не маєш ти сумнівів
Про здійснення всіх мрій,
Тремтиш ти від кипіння,
Бо повна прагнень і зусиль.

Твої стремління благосні,
Як пишний райський сад,
І сновидіння сладосні
Окриленій душі.

Твої всі рухи буйнії,
Рубаєш все з плеча,
Й пориви багатоструйнії
Б'ють завжди з джерельця.

Але минула молодість,
І зникли мрії всі,
Прийшов час зрілости,
І посивіли ми...

Тепер ми міцно сковані,
Прикуті до землі,
Чим були ми зачаровані,
Те бачимо у сні.

Міннеаполіс, Міннесота, 1996 рік.

Степан Процик

Про Україну там, де її не було!

II

Україну, як повну державоправну одиницю, об'єкта міжнародних взаємин, треба визначити 1918 роком, і, наукової об'єктивности ради, послідовно довести її формальну участь у „двох війнах". Але в наслідок мілітарної аґресії Росії та окупації України 1919-20 рр. і реокупації 1944 року, які позбавили її державности, такої послідовности немає. Статус окупації України не замінено жодним законодавчим актом СССР ані іншим міжнародним договором. Навпаки, 8 грудня 1920 року неумандатовані українським народом делеґати підписали „Союзний робітничо-селянський договір між РСФРР і УСРР", який позбавив останню прероґатив самопідметности. Наступна спроба оформити юридично СССР була на І з'їзді Рад СССР 30 грудня 1922 року. Там утверджено заготовлений текст договору, з тим, що він мав бути зачитаний і доповнений радами республік, представлений і зі змінами на II з'їзді Рад СССР для схвалення і введення в дію. Такого не сталося. II з'їзд Рад відбувся, але справи союзного договору на порядку денному не було. Союз встановлено фактично, не юридично, і протягом 70-ти років увесь світ трактував фікцію як правову державу. Україні в окупаційному стані була накинена війна і її потенціял використовувався за рішенням чужої, а не її суверенної влади. Отже, трансформацію України в „Україну" варто М. Ковалеві науково опрацювати.

У частинній, але неповній характеристиці причин війни М. Коваль слушно визначує „ролю ватажків тоталітарних сил — Адольфа Гітлера і Йосифа Сталіна", і спорідненості їх радить шукати не в ідеологічній сфері, але в методах досягнення їхніх цілей (стор. 18). А щодо цілей, то до 1941 року вони в обох їх були тотожні: аґресія і загарбництво. Щойно в червні 1941 року Сталін змінив свою ціль на „вітчизняну". Визначаючи розв'язання Другої світової війни виною Гітлера і його злочинного уряду та Сталіна і його (незлочинного?) оточення, автор слушно відмежував експансивну політику війни Сталіна від народу, але з першим пострілом Ґудеріяна понад Сян він, за Сталіном, автоматично вважає її „вітчизняною"; вона не перестала бути такою навіть коли червоноармієць з прапором поліз на „вітчизняний" Райхстаґ.

Відкладімо сортування воєн. Наш концептуальний підхід стосується України. На хвилину погодимося з автором, що Україна потерпіла колосальні демографічні й господарські знищення під владою двох тоталітаризмів:

1. „Іноземний загарбник, німецький фашизм — масовий фізичний терор, цілковита відсутність людських прав, голодне животіння (в цьому місці автор повинен дістати наукову гикавку), набагато гірше від того, навіть найгіршого, що їм доводилося терпіти в умовах, хоча і спотвореної сталінським тоталітаризмом, та все ж таки народної — в ідеалі — радянської влади" (стор. 29).

2. Неіноземний незагарбник — „Згубний вплив жорстокої сталінської репресивної політики та інтелектуального терору на моральний, матеріяльний і оборонний потенціял суспільства напередодні війни" (стор. 9). „Адже навіть тероризуючи, обдираючи, скривджуючи населення, радянська влада принаймні не принижувала людей праці морально" (стор. 30). Тому, долаючи в собі почуття кривди і образи до совєтської влади, але зберігаючи віру в соціялістичні ідеали, населення, „завдяки безмежній відданості мільйонів людей своїй Вітчизні", альтернативу гітлерівському „новому порядку" вбачало саме в совєтській владі.

Не погодимось, бо не знаємо, чому в автора (концептуально) поневолення одним загарбником одержує прихильнішу оцінку як поневолення іншим. Немає на це наукового оправдання, крім носталгії науковця.

„Безмежна відданість мільйонів людей своїй Вітчизні" (або розумніше — інша можливість не існувала), не одинокий мотив у доланні Німеччини. Амбасадор ЗСА А. Гарріман за грубі більйони долярів купував у Москві людську силу для звоювання німців, а Сталін у цьому не скупився... Гарріман зберігав життя своїх вояків на Заході тим, що все гарматне м'ясо для німецької воєнної машини щедро постачала „Вітчизна".

В обіцяному автором історико-соціологічному підході грубо порушено принцип: із фокусу „безмежної відданости мільйонів" відпали елементи „безмежної невідданости", нечуваного в історії спротиву суспільства державній владі і небажання воювати за неї; полон 70 відс. Червоної армії, участь солдатів у численних чужих мілітарних з'єднаннях для боротьби проти „вітчизни" СССР, демографічні русифікаторські заходи і поголовне переселення менших народів з метою не тільки винародовлення, але й фізичної загибелі, „надзвичайні заходи" на Україні і наявність масових злочинних захованих закатованих жертв терору автор не вважає елементами кровного спротиву системі, але применшуючи їхню природу і значення вивищує льояльність до совєтської влади.

Відданих на життя і смерть льояльних партії й урядові кадрів було немало. Але це не народ, а його верства, виконавчий інструмент злочинної програми партії над народами. Щоб народ виявляв льояльність злочинній владі за ґеноцид і терор, того жодна наука не підтвердить. Нащо ж тоді українській науці зводити злочинців і народ в одну цілість і звати це вітчизною? Невже ж совєтська влада прогоріла п'ять років тому, а „вітчизна" ще ні, до сьогодні? Чому спрямовані на захід транспорти невільників у заґратованих товарових вагонах — це був злочин супроти людства, а такі ж самі транспорти, спрямовані на схід, — це лише „прорахунок керівництва"? Чому українській науці не виявити „концептуально", що оба тоталітаристичні режими були чужими аґресорами і реалізували на Україні ту саму ціль, цією самою методою („тиск і примус"), супроти того самого безборонного народу?

Може не так дуже безборонного, бо на стор. 38-39 брошури проф. Коваль подав відомості про діяльність ОУН та УПА в доволі об'єктивному характері, як передовсім сили оборони народу проти двох тоталітаризмів. Нема вже нічого про те, що вони були запродані німцям, ані того, що вони фашисти і бандити. Кожний уцілілий з Норильська та Інти (і не тільки) прочитає це в наукових писаннях з полегшою.

Жоден із суперучасників Другої світової війни не був ласкавий унаявнити існування посеред бійні двох імперіялізмів незалежної ідеї, думки, програми ОУН, опісля УГВР, як фактора серед народу, для народу, незалежного і не накиненого чужинцем. Це ще не набрало належної вагомости в концепті „України" М. В. Коваля і навіть „спортило" (не від спорту походить!) йому періодизацію війн на Україні.

За ним, перший період війни — це вересень 1939 — червень 1941 року; другий — червень 1941 — листопад 1942; третій — грудень 1942 — жовтень 1944 і четвертий — від жовтня 1944 до травня 1945 року (стор. 54-55). Закінчив війну там, де номенклятура забажала і як постановлено у Москві. Не точно, бо військові операції українських сил з військом МВД, спецгрупами КҐБ, відділами контррозвідки, з прикордонниками та адміністрацією краю тривали, пограбовані оселі горіли і транспорти невільників посилено відходили на схід довго після 1945 року. Славний трилятеральний воєнний договір Чехо-Словаччини, Польщі і СССР проти боротьби з українськими збройними силами підписано 1946 року, і він не може бути неврахований до дій війни. Прийде час, коли нові документи КҐБ і незалежно зібрані матеріяли змусять українську науку змінити її періодизацію війни.

Термін фашизм у брошурі не відповідає науковій дефініції. Існує різниця між фашизмом і німецьким націонал-соціялізмом. Совєти фашизмом таврували прояви національної свідомости у всіх народів, крім російського. Термінів аґітпропу нема потреби вводити в українську науку на п'ятому році незалежности.

В кінці, терміни „бандерівці", „мельниківці", які можуть довільно вживатися у белетристиці, не відповідають вимогам наукової праці. Ці окреслення внесли в ужиток недруги даних організацій для знецінення їхнього значення, а КҐБ рознесло їх по всій „славній вітчизні" аж до Камчатки. Говорячи про документальний аспект наукової праці, треба погодитися, що дані організації мали статути, програми, устроєві інстанції влади, членство і формальні назви. Науці не слід збирати назви організацій на львівській торговиці, Басарабському ринку ані в КҐБ, а вживати такі, які їм належать.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

43-ій Конгрес СУСК у Монтреалі

У своїй майже півстолітній історії Союз Українського Студентства Канади (СУСК), з часу свого створення в 1953 році, пережив декілька періодів підйомів і спадів активности. Були буркливі часи політичних демонстрацій і голодівок, а були і роки повного затишшя українського студентського руху в Канаді.



Делеґати та гості 43-го Конґресу СУСК в Монтреалі
(Фото Орисі Бойчук)

Останніми роками активність СУСК, як дійової крайової організації значно зросла і тепер СУСК справді виступає, як голос українського студентства в Канаді. На сьогоднішній день членами СУСК є 12 місцевих українських студентських організацій — клюбів, асоціяцій та спілок, які діють на базі канадських університетів. Динаміка місцевих організацій та кількість членів є різна: деякі члени є представниками третього або четвертого покоління українських канадців, а є також серед членів і новоприбулі з України. Найменша українська студентська організація має 8 членів, а найбільша 150. Загальна ж кількість членів, які об'єднані в складових організаціях, членах СУСК — близько 600 осіб.

Раз у рік скликається Конгрес СУСК, який відбувається щоразу в іншому місті і є найвищим законодавчим органом СУСК як крайової організації. Оскільки членами СУСК є місцеві організації, то вони посилають на Конгрес своїх делегатів, кількість яких залежить від кількости членів кожного клюбу.

Цьогорічний 43-ій Конгрес СУСК відбувся від 23-го до 25-го лютого 1996 року в Монтреалі у провінції Квебек. На ньому були присутні 36 делегатів, а також гості з України та ЗСА. Організатори подбали про цікаву та різноманітну програму для делегатів. У п'ятницю, 23-го лютого, відбулося урочисте відкриття Конгресу, де присутних привітали Володимир Душара (голова Організаційного Комітету), Наталка Новицька та Тарас Мазепа (президенти українських студентських організацій з університетів міста Монтреалю), а також Іван Томась, президент СУСК, каденція якого закінчувалась. Потім Гелен Головка розповіла про добровільну працю в українській громаді, а ввечері делегати та гості зібралися на невеличку гостину.

У суботу, 24-го лютого, присутні слухали та прийняли Річний Звіт Крайової Управи СУСК. Головними справами над якими СУСК зосередив свою діяльність 1995–96 років були:

1) Проведення двох регіональних конференцій (Східної — в місті Гамільтон, провінція Онтаріо та Західної — в місті Едмонтон, провінція Альберта);

2) Публікація „Довідника СУСК", який розповідає про те, як можна крок за кроком організувати місцеву українську студентську організацію. Це видання допомогло створенню нових українських студентських організацій в декількох канадських університетах;

3) Організація програми українсько-канадського студентського співробітництва, яка складається з 3-ох проєктів: студентське самоуправління в Україні, студентське стажування в Україні та обмін в питаннях освіти;

4) Сприяння розвиткові Центрального Союзу Українського Студентства (ЦеСУС) як міжнародної організації. 6 делегатів СУСК побували на Конгресі ЦеСУС у Києві в серпні 1995 року.

5) Було видано 6 чисел бюлетенів СУСК „Майже СТУДЕНТ";

6) Відкриття власної Сторінки СУСК у системі світової інформаційної мережі (WWW), розбудова всеканадської української студентської електронної сітки (SUSKGEN) та публікація бюлетеня „Майже СТУДЕНТ" в електронному форматі.

Пізніше делегати Конгресу послухали доповідь Євгена Чолія, голови Конференції Українських Молодечих Організацій (КУМО) на тему „Чи є місце для молоді в українському організованому житті?" Під час обговорення було відзначено, що українська молодь все менше і менше бере участь у праці українських громадських організацій в Канаді. На жаль причин для цього є багато: пасивність молоді, брак зацікавлення в справах громади, незнання української мови та ін. Щоб включити молодь до управи і комітетів організацій в яких переважають представники старшого покоління, деякі делегати Конгресу СУСК пропонували, щоб у правилах цих організацій була точка, що одне або два місця в управі повинні займати члени організації віком до 25 років. Таким чином, ці організації перестали б тільки чекати на прихід молоді, а були б зобов'язані активно шукати молодших членів управи. Звичайно, що такий підхід, цього питання повністю не вирішить проблеми, але можливо якимсь чином причиниться до її розв'язки.

Інший доповідач Конгресу проф. Роман Сербин з Монтреалю виступив з доповіддю на тему „Визначення місця українців у канадському суспільстві напередодні 21-го століття". Д-р Сербин зупинився на означеннях понять „українська діяспора" та „іміграція", а також вказав на ті шляхи, якими українська громада може збільшити свій вплив у багатокультурному середовищі Канади. В обговоренні присутні задали доповідачеві ряд запитань, що стосуються стану української громади в Канаді та її майбутнього.

Під час обіду відбулося засідання президентів місцевих українських студентських організацій в Канаді.

Після перерви делегати Конгресу брали участь в дискусії з Богданом Кушніром від Товариства Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців Торонта (UCPBA) та Григорієм Орлеським, віцепрезидентом Об'єднання Українських Професіоналістів і Підприємців Канади, на тему „Запровадження всеканадської програми професійного наставництва" (Career Mentorship Program). Ця програма передбачає парування українських студентів, членів СУСК, з спеціялістами в будь-якій галузі, з тим, щоб студенти мали змогу більше дізнатись про їхню майбутню професію, а по можливості, ще й набути досвіду в даній галузі спеціяльності. Українсько-американські студенти також були представлені на Конгресі. Серед питань розглянутих під час дискусій було також питання відновлення колись активної в ЗСА крайової української студентської організації СУСТА. СУСК підтвердив свою готовність допомогти відродженню СУСТА. У суботу вечором відбувся бенкет під час якого присутні делегати та гості Конгресу послухали виступ Ніни Ромас, редактора журналу „Canada–Ukraine Monitor", яка розповіла про її поїздку в Україну. Вона заохочувала, студентів намагатися більше дізнатись про Україну, а по можливості і відвідати її. Після виступу танцювальної групи „Троянда" всі присутні танцювали цілу ніч під звуки оркестри „Золота Булава" з Монтреалю.

У неділю, 25-го лютого 1996 року 43-ій Конгрес СУСК розглянув організаційні питання. Спочатку було прийнято зміни до статуту та Правил СУСК. Одна з найбільш вагомих прийнятих змін передбачає, що президенти місцевих українських студентських організацій автоматично входитимуть до Крайової Управи СУСК з правом дорадчого голосу. Було прийнято ряд резолюцій. Так, наприклад, СУСК закликає всіх українських студентів відзначити в їхніх університетах 10-ту річницю Чорнобильської катастрофи. Серед запропонованих ідей були прогляд документальних фільмів та видання інформаційних бюлетенів про аварію на Чорнобильській АЕС, а також, збір крови для жертв катастрофи. Серед інших резолюцій було також святкування 5-ої річниці Незалежности України. Більшістю голосів було вирішено перенести Управу СУСК цього року до Едмонтону.

Таким чином склад Крайової Управи СУСК на 1996–97 рік є такий: президент — Володимир Бойчук (Едмонтон), секретар — Геня Славута (Едмонтон), касир — Марко Пристацький (Едмонтон), віцепрезидент внутрішніх справ — Іван Томась (Монтреаль); регіональні віцепрезиденти: Наталка Новицька (Монтреаль), Володимир Стецько (Торонто), Маряна Угрин (Саскатун), Таня Галюк (Едмонтон), директор зовнішніх зв'язків — Петро Штик (Монтреаль), директор зовнішніх зв'язків з українськими організаціями — Павло Грод (Віндзор), директор зв'язку та публікацій — Павло Олескевич (Торонто), директор проєктів — Лариса Халупа (Гамилтон), директор зв'язків з колишніми членами СУСК — Ліса МекДоналд (Едмонтон). Було також прийнято рішення про те, що наступний 44-ий Конгрес СУСК відбудеться в лютому 1997 року в Сакатуні, провінція Саскатчеван. Недивлячись на те, що Управа перейшла на рік до Едмонтону, було вирішено залишити центральне адміністративне приміщення в Торонто для кореспонденції: Volodymyr Boychuk, President, Ukrainian Canadian Students Union (SUSK), 620 Spadina Ave., Toronto, Ontario, M5S 2H4 Canada; телефон та факс: (403) 432-7752; електронна пошта: vboychuk@gpu. srv. ualberta. ca

Запрошуємо всіх бажаючих прочитати нашу електронну Домашню Сторінку на http: //www. imternauts. ca/susk/ Одночасно примірники нашого бюлетеня в електронному форматі можна знайти на http: //www. internauts. ca/susk/ms/.

Павло Ґрод

Торонто у 10-ту річницю Чорнобиля

Конгрес Українців Канади, Відділ Торонто, Канадський Фонд Дітям Чорнобиля. Товариство Української Опери Канади, Канадські Приятелі Одеської фільгармонії і Відділ міжнародних зв'язків факультету медицини при Торонтонському університеті запляпували належно відзначити в квітні ц. р. 10-ту річницю чорнобильської катастрофи такими імпрезами і вселюдними маніфестаціями:

Канадський Фонд Дітям Чорнобиля влаштовує 20-го квітня ц. р. наукову конференцію з виступом д-ра Дейвида Марплса, професора історії Албертського університету. Канадські Приятелі Одеської фільгармонії влаштовують в неділю, 21-го квітня ц. р., її концерт.

Канадський Фонд Дітям Чорнобиля, влаштовує в днях від 22–29-го квітня ц. р. в ратуші Торонто виставку фотографій під кличем „Пам'ятаймо про Чорнобиль", як також в п'ятницю, 26-го квітня, Панахиду на площі онтарійського парляменту у Квінс Парку. Похід з свічками до Конвеншен голл Торонтонського університету з короткою поминальною програмою, словом Владик Ізидора і Юрія, доповіддю п. з. „Теперішній стан здоров'я в Україні" і виступом молоді. Відділ міжнародних зв'язків, факультет медицини при Торонтонському університеті влаштовує 27-го квітня ц. р. наукову конференцію в Гарт гавз Театрі.

Товариство Української Опери Канади влаштовує в неділю, 28-го квітня ц. р., пропам'ятний концерт „Святий Дніпро" в залі Мессі Голл.

Управа Конгресу Українців Канади, Відділ Торонто, закликає всю українську спільноту до чисельної участи в імпрезах, щоб не тільки відзначити цю велику трагедію, але також усвідомити наших співгромадян Торонто і околиці про страшні наслідки модерного голокосту українського народу.

Василь Дідюк

Схвалено...

(Закінчення зі стор. 1)

ганів влади виявилося вдвічі більше, ніж у Донецькій області, де населення в кілька разів більше.

Внесено зміни і до статті 23 щодо звільнення деяких військових частин від земельних податків. Віднині податків не братиметься лише з тих земельних ділянок, які використовуються за цільовим призначенням.

Віцепрем'єр-міністер Роман Шпек переконаний, що схвалений бюджет „відповідає вимогам, які Україна висуває перед собою і зобов'язанням її перед Міжнародним валютним фондом. На його думку, сьогодні кращий бюджет прийняти неможливо з огляду на відсутність умов для підприємницької діяльности та недосконалу податкову частину. Р. Шпек висловив задоволення, що Кабінет Міністрів і Верховна Рада подолали цю складну перешкоду і тепер можуть зосередитися на спільній меті — відтворюванні вітчизняної економіки".

В парляменті...

(Закінчення зі стор. 1)

сії. Адже російські комуністи поставили собі за мету відродити совєтську владу на всій території колишнього СССР. Горинь сказав: „Між ними і комуністами України відбуваються постійні консультації. Це не лише поїздки, але й майже щоденні телефонічні переговори аж до підготови спільних проєктів". Б. Горинь вірить, що ця спроба комуністів повернути собі колишнє становище не матиме успіху.

Та все ж, якщо Президія Верховної Ради внесе проєкт до порядку денного і за нього проголосує дві третини з усього числа депутатів, то проєкт стане законом.

Привітання з 88-літтям життя о. мітрата Ю. Шумовського

В останніх днях березня ц. р. сповнилося 88 років трудолюбивого життя о. мітрата д-ра Юрія Шумовського, одного з найвидатніших душпастирів Української Православної Церкви та видатного вченого археолога.

Маючи від юнацьких років замилування до старовини, о. Шумовський в парі з богословськими студіями на богословському факультеті у Варшаві, студіює і археологію на археологічному відділі, що дало йому необхідне знання для праці в ділянці археології.

Ставши священиком на рідній йому Волині, він у вільний час від душпастирських обов'язків займався розшуком давніх захоронень, курганів, залишків городищ і наполегливо провадив розкопки та знаходив безліч всякої старовини, якою збагатив краєзнавчий відділ Рівенського Музею. Але війна та еміграція перервали його працю на рідній землі. Опинившись у Франції, о. д-р Шумовський нав'язав контакти з французькими археологічними установами, які дали йому спрямовання до Африки, а точніше до Судану, де протягом двох років тяжкої праці йому вдалося створити археологічну секцію при Французькому інституті Чорної Африки.

Об'їхавши понад 20,000 миль по Африці, він знайшов біля 3,000 дуже вартісних експонатів, які поклав в основу заложеного ним музею, що став центром наукового світу в Судані та атракцією численних туристів.

У 1957 році о. д-р Шумовський залишає Африку та переїздить до ЗСА та стає викладачем археології у Фордгамському університеті в Ню Йорку. Впарі з педагогічною працею у згаданій високій школі, о. д-р Шумовський пише багато статтей на богословські теми у різних наших журналах та часописах та видає кілька дуже вартісних книг, в яких порушує археологічні питання. Так, наприклад, його книга видана „Під гарячим сонцем Африки", видана в Канаді 50 років тому, і тепер читається з непослабною увагою, як гарний белетристичний твір.

Тож дозволю собі закінчити це дружнє привітання щиросердечним побажанням о. д-ру Юрієві Шумовському міцного здоров'я, наснаги в праці та довгих ще днів життя!

О. д-р Семен Гаюк,
колега з Богословського факультету Варшавського університету

ПОДЯКА

Крайова Управа Об'єднання Вояків і Приятелів Другої Дивізії Української Національної Армії сердечно дякує всім громадянам доброї волі, які зложили жертву на листу листопадової збірки для українських інвалідів за 1995 рік.

Всім нам відомо, що вояки Армії УНА, члени ОУН УПА та інваліди інших українських формацій в Україні ще досі не одержують жодної державної допомоги, тому згідно з рішенням нашої Управи, всю зібрану збірку в сумі 1,600 дол. переслано на фонд українських інвалідів у Моршині — Україна.

Всім сердечна подяка.

КРАЙОВА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів й українське громадянство

на ДОПОВІДЬ

СКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ ЧОРНОБИЛЮ Й ЕКОЛОГІЯ

яку виголосить

ДМИТРО ГРОДЗІНСЬКИЙ —

гість з Києва, відомий науковець, професор, академік НАН України

що відбудеться:

у суботу 6-го квітня 1996 р. о год. 5-ій веч.

в домі НТШ при 63 Четверта авеню між 9 і 10 вулицями в Ню Йорку

УПРАВА НТШ

Збережім добру славу про вояків УПА

26-го листопада 1995 року Драматичний Ансамбль Молоді „Муза" поставив свою дванадцяту постановку „Над Черемошем" (автор І. Боднарчук).

З 1980 року до цього часу на сценах Торонто з успіхом проходили п'єси „На перші гулі" — С. Васильченко, „Куди вітер віє" — С. Васильченко, „Старики" — В. Бєлая, „Одужання" — С. Гурко, „Маруся Чурай" — Л. Костенко, „Приїзд матері" — С. Гурко, „Клюб суфражисток" — Д. Гунькевич, „Мина Мазайло" — М. Куліш, „Кар'єра доктора Цибулі" — С. Ломачка, „Бояриня" — Л. Українка і „Операція на совісті" — В. Канівець.

На цей раз мистецький керівник Михайло Гава вирішив відмітити п'ятнадцятиліття „Музи" драмою з життя гуцулів 1943–44 років „Над Черемошем".

Ця визвольна боротьба за рідний край в роках відступу німецьких частин і наступу совєтів у західну Україну. Трагедія українського народу, який знаходився у кліщах з одного боку німецького окупанта, з другого боку насувалися совєтські загарбники.

Ця, невеличка драма добре передає дух даної епохи, на якій зароджувалося нове покоління. Покоління сміливих і завзятих людей, які хотіли брати кермо правління у свої руки і здобувати волю.

Вони гинули на полі бою, підривалися гранатами у криївках, щоб не здатися в руки живими. Їх розстрілювали німці і „брати визволителі" на очах матерів, сестер і коханих, придумували їм тортури, на них зводили найбрутальніші наклепи.

У драмі „Над Черемошем" ми знайомимося з простою чесною гуцульською родиною, діти якої виховані в любові до свого рідного народу і рідного краю, ідуть боротися за незалежність України у найважчих умовах нашої історії.

Тема надзвичайно цікава і потрібна. На жаль, висвітлена у нашій літературі недостатньо.

. Режисер М. Гава дуже вдало підхопив актуальність теми і приложив великих зусиль, щоб здійснити її на сценах Торонто.

Молоді актори грають не вимушено, щиро, природно. Звичайно, є в деяких моментах недотягнення, але треба зважити, що більшість з них це любителі, це молодь (про яку так турбуємося сьогодні), це наше нове покоління, яке любить мистецтво і охоче присвячує йому свій вільний час.

Ансамбль „Муза" робить дуже цінну і потрібну працю. Вона популяризує наше приспане мистецтво, знайомить з історією і утверджує добру літературну мову.

Хочеться подякувати художньому керівникові Михайлові Гаві та всьому творчому колективу за їх віддану творчу працю, за любов і вірніше любов до театрального мистецтва, яке, на жаль, в нашому бурхливому житті все більше витісняється на другорядне місце.

Олена Письменна
і група гостей з Києва

Сповіщаємо, що 6-го січня 1996 р. передчасно помер у Ню Йорку член Спілки письменників України і О.У.П. „Слово", поет і прозаїк

СВ. П.

ЮРІЙ БУРЯКІВЕЦЬ

(1922-1996)

Родичам, друзям, читачам його творів висловлюємо своє співчуття

Вічна йому пам'ять!

Управа і члени Об'єднання українських письменників „Слово"

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в середу 27-го березня 1996 р. відійшов у вічність на 83-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ГЛАДКИЙ

ПАРАСТАС — п'ятниця 29-го березня 1996 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу 30-го березня о год. 10:30 ранку в церкві св. Юра, а відтак на цвинтар Оливна Гора, Квінс, Н.Й.

Залишені у смутку:

дочка — СТЕФАНІЯ АДЗІЮДОВА з мужем АЗУ

внуки — МИХАЙЛО
— АЗУ
— СТЕФАНІЯ
— НАТАЛКА
— ГАЛИНА
— ХРИСТИНА

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.

Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ГАЗЕТИ І ЖУРНАЛИ УКРАЇНИ!

Через книгарню „Свобода" ви маєте можливість передплатити на будь-який період і від будь-якого місяця майже всі часописи України, починаючи від „Літературної України" і закінчуючи реґіональними виданнями.

За детальнішими інформаціями і каталогом телефонуйте на число **(201) 434-0237** або пишіть на адресу

Ukrainian Publication, Subscription Department

Svoboda Bookstore

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! УВАГА!

Можливість додаткового заробітку для підприємливих людей

Придбайте оголошення для **„Свободи" або Українського Тижневика** (The Ukrainian Weekly)

Ваша винагорода базуватиметься на сумі за зібрані оголошення. Необмежені можливості для осіб, які є готові присвятити свій час і досвід.

За деталями просимо звертатися до:

Адміністрації „Свободи"
Відділ оголошень — Марії Шепарович

30 Montgomery St.
Jersey City, N. J. 07302
Tel.: (201) 434-0237

ПЛЯН "10" УНСоюзу

10 літня дитина

10,000 сума забезпечення

10 долярів місячно

10 літ платиться

10,000 заощаджених грошей у віці 65

Про всі деталі просимо телефонувати до УНСоюзу ще сьогодні

1 (800) 253-9862

Не продається в Канаді.

НОВИЙ МІНІСТЕР закордонних справ Канади Лойд Ексворті повідомив, що консультуватиметься з державним секретарем ЗСА Ворреном Кристофером щодо важливих питань зовнішньої політики. Напередодні візити до Вашінґтону канадський міністер підкреслив: „Ми не дозволимо, щоб американський Конґрес диктував нам правила зовнішньої політики і торгівлі". При цьому він мав на увазі недавно прийнятий американськими законодавцями і затверджений президентом Биллом Клінтоном закон про запровадження санкцій проти тих чужинецьких компаній, які підтримують торговельні стосунки з Кубою. А Куба, як відомо, є одним з найбільших торговельних партнерів Канади. Л. Ексверті підтвердив, що Канада вже провела консультації з Мехіко та европейськими країнами, під час яких обговорено засоби протидії „американському диктатові".

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 178-го Відділу у Манчестер, НГ

З днем 1-го квітня 1996 р. обов'язки секретаря 178-го Відділу перебирає новий секретар

САРА Б. ЛАЗОР

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Sarah B. Lazor
2 Partrige Lane
E. Kingston, NH 03827
(603) 642-5865

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 471-го Відділу у Монтреалі, Канада

З днем 1-го квітня 1996 р. обов'язки секретаря 471-го Відділу перебирає новий секретар

Богданна Дубас.

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Bohdanna Dubas
5145 Paisley Street
St. Leonard, Quebec H1S 1V1
Home: (514) 728-8733
Office: (514) 727-9456

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 481-го Відділу у Карнеґі, Па.

З днем 1-го квітня 1996 р. обов'язки секретаря 481-го Відділу перебирає новий секретар

АНЖЕЛА ГОНЧАР

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Angela Honchar
36 Sigrid Drive
Carnegie, PA 15106
(412) 429-1536

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 13-го КВІТНЯ, 1996 р.

Елизабет, Н. Дж. Повідомляється, що Річні загальні збори 234-го Відділу УНС тов. „Запорозька Січ" відбудуться о год. 5:00 веч. в приміщенні Української Кредитівки при вул. 301 Washington Ave. Присутність членів обов'язкова. — Управа Відділу.

✻НА ПРОДАЖ✻

Продається помешкання з двома спальнями в новому будинку приватизоване в м. Івано-Франківському.

Тел.: (201) 258-0630

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВЛАДІМІРА ХАЖЕВСЬКА член УНС Відд. 489-го Т-ва ім. Ізидора Воробкевича в Ню Йорку, Н.Й. померла 16-го січня 1996 року на 89-му році життя. Нар. 23-го березня 1906 року в Чернівцях, Україна. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку сестру Юліяну Данилко і родину Григоровичів. Похорон відбувся 19-го січня 1996 року на цвинтарі Вудловн, Бронкс, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Грегорович, секр.

АННА ВРУБЕЛЬ член УНС Відд. 282-го Т-ва ім. Непорочного Зачаття у Вілкіс Берри, Па. померла 5-го лютого 1996 року на 80-му році життя. Нар. 10-го вересня 1915 року в Плейнс, Па. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку сина Петра, дочку Арлін Дженнінґс, четверо внуків, братів Володимира, Василя і Юрія Мельників, сестру Марію Честерфілд, Маргарету Бобак, Аліс Золей, Олену й Ірену Мельник, племінників і племінниць. Похорон відбувся 8-го лютого 1996 року на цвинтарі Овкловн в Гановер Тавншип, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Болоська, секр.

ІВАН ГУРЕЙ член УНС Відд. 264-го Т-ва „Український Тризуб" в Карнеґі, Па. помер 1-го лютого 1996 року на 80-му році життя. Нар. 25-го листопада 1915 року в Карнеґі, Па. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Каролю Брін, синів Байрона й Івана мол., п'ятеро внуків, двоє правнуків, сестер Анну Ющак і Юлію Прайс. Похорон відбувся на укр. православному цвинтарі свв. Петра і Павла в Скат Тавншип, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Богдан Грищишин, секр.

МИРОСЛАВА ЧУБАТИЙ член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн. померла на 83-му році життя. Нар. 1912 року в Городенці, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку синів Любомира і Ярему, невісток Надію і Марію, внуків Андрія, Михайла, Каталіну і Стефана, та дальшу родину на Україні. Похорон відбувся 15-го серпня 1995 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

ВАСИЛЬ КУШНІР член УНС Відд. 83-го Т-ва ім. Івана Франка у Філядельфії, Па. помер 9-го листопада 1995 року на 38-му році життя. Нар. 1957 року в Філядельфії, Па. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку маму Февронію, брата Івана з родиною, дружину Вірджінію, синів Давида, Василька й Івася, кузинів, тету з родиною і стрийка з родиною в Україні. Похорон відбувся 14-го листопада 1995 року на цвинтарі Пресвятої Діви Марії, Факс Чейс, Дженкінтавн, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Степан Гавриш, секр.

МАРІЯ СТЕГНИЦЬКА член УНС Відд. 37-го Т-ва „Любов" в Елизабет, Н.Дж. померла 13-*го січня* 1996 року на 83-му році життя. Нар. 1913 року в Джерзі Сіті, Н.Дж. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку сестер Дороту Жуковську й Анну Ґиш; дочок Елейн Феттіґ, Деніс Д'Аполіто і Марту Менек; сина Стефана та 8 внуків. Похорон відбувся 15-го січня 1996 року на цвинтарі Святого Хреста, в Баскінґ Ридж, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Осередчук, секр.

ОЛЬГА ДМИТРІВ член УНС Відділу 341-го Т-ва ім. І. Головінського у Віндсорі, Онт. Канада померла 11-го жовтня 1995 року на 72-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку дочку Ольгу Мейлат з родиною. Похорон відбувся 13-го жовтня 1995 року на цвинтарі Гевенлі Рест у Відсорі, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Петришин, секр.

МЕТРО ТУРКО член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" у Форд Ситі, Па. помер 29-го грудня 1995 року на 84-му році життя. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Селлу, дочку Марту і сина Тимотея. Похорон відбувся 2-го січня 1996 року на укр. цвинтарі у Форд Ситі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

ГЕНРІ ПАДЛЯК член УНС Відд. 168-го Т-ва ім. св. Василія в Порт Амбою, Н.Дж. помер 14-го березня 1995 року на 87-му році життя. Нар. 4-го жовтня 1907 року в Перт Амбою, Н.Дж.. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 17-го березня 1995 року на укр. кат. цвинтарі в Говпловн, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Бабин, секр.

ІВАН ПРУСАК член УНС Відд. 34-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Ричмонд, Ва. помер 14-го жовтня 1995 року на 73-му році життя. Нар. 30-го січня 1922 року в селі Туменець, пов. Львів, Україна. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку дружину Катерину, синів Ярослава, Романа і Стефана, внуків Шанон і Ярослава. Похорон відбувся 16-го жовтня 1995 року на цвинтарі Blue Ridge in Roanoke, Va.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН КЕЗМУР член УНС Відд. 238-го Т-ва ім. Евгена Коновальця в Бостоні, Масс. помер 22-го грудня 1995 року на 80-му році життя. Нар. 23-го лютого 1915 року в Яворові, Україна. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся 27-го грудня 1995 року на цвинтарі св. Йосифа в Бостоні Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Ремик, секр.

ПЕТРО ПІНЧАК член УНС Відд. 38-го Т-ва ім. св. Миколая в Обирн, Н.Й. помер 3-го січня 1996 року на 65-му році життя. Нар. 9-го березня 1930 року в Обирн, Н.Й. Членом УНС став 1947 і 1961 р. Залишив у смутку Еленор, Вілліяма і Петра. Похорон відбувся 6-го січня 1996 року на цвинтарі св. Йосифа в Обирн, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Едвард Ґузиляк, секр.

ПЕТРО ПИКУС член УНС Відд. 168-го Т-ва ім. св. Василія в Перт Амбою, Н.Дж. помер 4-го грудня 1995 року на 62-му році життя. Нар. 1934 року в Соєрвілл, Н.Дж. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку сестер Марію Нератко, Анну Стек і Гелен Савку, брата Карла і приятельку Ядвіґу Кобжинську. Похорон відбувся 8-го грудня 1995 року на укр. цвинтарі в Гопловн, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Бабин, секр.

ВОЛТЕР МІКЕЛСОН член УНС Відд. 171-го Т-ва ім. Лесі Українки в Джерзі Ситі Н.Дж. помер 11-го грудня 1995 року на 80-му році життя. Нар. 2-го січня 1915 року в Гаррісон, Н.Дж. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Ольгу з дому Онуфров, дочок Ненсі Тварівщук з мужем Миколою, Джоен Мікелсон і Елейн Дуґер з мужем Томою та четверо внуків Андрія, Тому, Аймі і Даніел. Похорон відбувся 16-го грудня 1995 року на цвинтарі Святого Хреста в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН ХАЛЯВА член УНС Відд. 82-го Т-ва ім. Покрова св. Марії в Дітройті, Миш. помер 4-го грудня 1995 року на 71-му році життя. Нар. 14-го лютого 1924 року в Лубнях, Україна. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку дружину Параскевію, сина Леоніда, дочок Олю і Надію, зятів, вісім внуків і одного правнука. Похорон відбувся 7-го грудня 1995 року на цвинтарі Вудленс, Дітройт, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Марущак, секр.

АНДРІЙ ПЕТРІВ член УНС Відд. 217-го Т-ва ім. св. Йосафата в Рочестері, Н.Й. помер 16-го грудня 1995 р. на 77-му році життя. Нар. 10-го жовтня 1918 року в Рочестері, Н.Й. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку дружину Ненсі. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Ґробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Оксана Маркусь, секр.

ВІКТОРІЯ А. ЛУКАС член УНС Відд. 171-го в Джерзі Ситі, Н. Дж. померла 12-го грудня 1995 року на 93-му році життя. Нар. 23-го грудня 1901 року в Данкірк, Н.Й. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку Еленор Стробридж, Еліс Мартінек, Мері Енн Ґузовську і Долорес Серафин. Похорон відбувся на цвинтарі св. Валбурґа в Тайтусвілл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МАРІЯ СКІЛЛО член УНС Відд. 102-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо померла 25-го грудня 1995 року на 88-му році життя. Нар. 23-го грудня 1907 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку синів Івана і Ричарда, 4-ох внуків, 2-оє правнуків, сестру Мілдред, братів Івана, Павла і Михайла Павлина. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.